

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Evsebivs || De Euangelica pr[a]eparatione

Eusebius <Caesariensis>

[Augsburg], 1522

VD16 E 4299

Quod hymni cani no[n] debent nisi prius examinent[ur] Cap. xvi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34477

Poetae inquit Plato cogēdi sunt carminibus dicere bonum quidem modestum iustumq; uirum felicem esse atq; beatum, siue magnus, siue paruus sit, & siue diues, siue pauper. Si uero iniustus esset, etiam si ditior esset quam Cyniras aut Midas miserimum omnium esse. Dicant igitur Poetae neminem esse uirum appellandum, qui non omnia quae uulgo bona dicuntur iuste acquirat atq; disponat, quamuis haec bona non recte bona dicuntur. Sanitas enim primo, deinde forma, tertio uires, quarto diuitiae numerantur. Innumerabilia huiusmodi caetera sunt. Nam & acute cernere atq; audire, alijsq; sensibus integre uti, bona uidentur. Et ad haec omnia posse facere quae cupias, & demum immortalitas cum ipsorum omnium possessione. Ego autē assero iustis sanctisque uiris haec optima esse, iniustis autem pessima. Sanum enim esse acute cernere, & omnino facile sentire, ac immortaliter uiuere, absq; uirtute pessima sunt. Talia ergo rhythmo ac numero a poetis composita, adolecentes perdiscant. Ego enim dicere non dubito ea, quae mala uulgo dicuntur, iniustis bona esse, iustis mala. Quae uero bona uidentur, bona uere bonis sunt, malis autem mala. Haec multo ante Odys, David sancti spiritus gratia commonitus, conscripsit docuitq; quis uere beatus est, & quis beato contrarius. Psalterium enim suum incipiens inquit, Beatus uir qui non abiit in consilio impiorum, & caetera. Vnde Plato admonitus, Poetae dicendum esse ait, bonos uiros beatos esse. Diuites autem si mali sint, miseros esse. quod ipse David sic in Psalms adidit. Diuitiae si affluunt, nolite cor apponere. Caetera quoque omnia, quae hic Philosophus dicit, ad uerbum fere in sacro psalms uel lumine scripta inuenies.

Quod hymni cani non debent nisi prius examinentur,

CAPVT XVI.

Addit deinde Plato, dei aut uiri diuini opus esse recte rhythmo atq; carminibus uti, quare diligēter hac de re leges ponendas esse censet, quibus ad uirtutem uniuersa musica respicere cogatur. Hoc ille uerbis, re autem ipsa ludat cogebant nō alios hymnos & odas suscipere, q̄ eas, quae a spiritu sancto per prophetas essent compositae. Concedo deinde Plato quod uulgo

inulgo dicitur, uoluptate musicam dijudicari, sed illam esse optimam musicam, quæ optimos & doctos uiros delectat, ac maxime illum, qui uirtute cæteris præstet. Virtute igitur opus est iudicibus, & præsertim fortitudine atq; prudētia. Neq; enim theatri plausu, aut propter ignorantiam, aut propter formidinem duci debent. Apud Iudæos etiam priscis temporibus diuinorum cantuum iudicium non multitudini tradebat, sed erant aliqui, quibus paucissimi, diuino spiritu hæc iudicantes, quibus solummodo licebat prophetarum libros consecrare, ut ita dicam, ac comprobare. Ea uero, quæ aliena a spiritu sancto uidentur, improbare atq; reijcere.

Quod nõ semper uino utendum est. CAP. XVII.

Carthagenensium inquit legem magis quam Lacedæmoniorum atq; Cretensium laudo, ut nunquam in castris quisquam uinum gustare audeat, sed toto militiæ tempore aquæ usum probari. In ciuitate autem seruis nunquam uini usus concedendus est, nec magistratus tempore, quo rempublicam gubernant, uino utantur, nec gubernatores, nec iudices, nec qui deliberaturus in consilium uocatus est, nec ullo modo in die, nisi ualitudinis gratia, nec nocte eos tam uiros quam foeminas, qui liberis dare operam statuerunt, leuiiores enim homines uini usu fiunt, & animæ calefactæ tanquam ferrum ignitum molliores redduntur. Hæc multo ante Moses constituit. Sacerdotes enim iubet sacrificandi tempore a uino abstinere. Locutus est enim inquit dominus ad Aaron dicens. Vinum & siceram non bibetis, tu & filij tui tecum, quando in testimonij tabernaculum ingredimini, aut quando ad altare acceditis, ne moriamini, & lege hoc in aeternum in generationes uestras firmatum sit. Votum etiam uouentibus similiter præcipit dicens. Vir aut mulier qui uotum facit, a uino & sicera mundus erit, & acetum uini, & acetum siceræ non bibet. Salomon quoq; magistratus & iudices a uino abstinere iubet. Consilio inquit omnia facias, consilio uinum bibe, potentes, qui iracundi sunt uinum non bibant, ne si biberint, sapientiæ atque laboris obliuiscantur. Nec ignorabat Plato scripta hæc apud Barbaros fuisse, quomodo occultius his uerbis denotauit. Siquidem inquit dubitant, utrum huiuscemodi disciplina ciuilis fuit, aut etiam nunc est apud aliquos Barbaros

E iij procul